

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Laodiceană - Numărul Treizeci și Trei

Jeff Pippenger

2026-01-21

Numărul treizeci și trei

La legea duminicală, cei o sută patruzeci și patru de mii îi întâlnesc, în sens profetic, pe lucrătorii ceasului al unsprezecelea. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt deja sigilați și atunci cheamă marea gloată să iasă din Babilon și să stea împreună cu ei pentru Sabatul zilei a șaptea. Judecata pentru casa lui Dumnezeu se încheie la legea duminicală, iar apoi judecata trece la neamuri, la marea gloată — cealaltă turmă a lui Dumnezeu. Apocalipsa șapte identifică ambele grupe, iar în pecetea a cincea martirii din Evul Întunecat întreabă: „Până când” va întârzia Dumnezeu să judece puterea papală pentru martirajul lor? Li se spune să se odihnească în mormintele lor până când se va completa un al doilea grup de martiri ai persecuției papale, și li se dau haine albe. Marea gloată din capitolul șapte al Apocalipsei poartă haine albe, căci ea reprezintă al doilea grup de martiri papali în criza legii duminicale care va veni curând. Apocalipsa șapte și pecetea a cincea se referă la aceste două grupe, după cum o fac și bisericile Smirna și Filadelfia. Smirna îi reprezintă pe martirii ultimei băi de sânge papale, iar Filadelfia pe cei o sută patruzeci și patru de mii.

Petru se află la ceasul al treilea în Cezareea lui Filip și, după „șase zile”, nu șase ceasuri, el avea să ajungă la marginea legii duminicale, care este ceasul al nouălea.

I după șase zile, Isus i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus deoparte pe un munte înalt. Și S-a schimbat la față înaintea lor: fața Lui a strălucit ca soarele, iar veșmintele Lui s-au făcut albe ca lumina. Și iată că li s-au arătat Moise și Ilie, stând de vorbă cu El. Matei 17:1–3.

В закона за неделята сто четиридесет и четирите хиляди пророчески се срещат с голямото множество. Илия представлява сто четиридесет и четирите хиляди, които не вкусват смърт, а Моисей представлява онези, които умират в Господа. Те стоят с Христос при закона за неделята, където Христос помазва Своего царство на слава, както на кръста установи Своего царство на благодатта. Ако все още следвате логиката, която излагаме във връзка с шестчасовия период от третия до деветия час, тогава е необходимо да се види нещо, което е една много особена илюстрация.

Ceasul al treilea al Cezareei lui Filip este alfa omegai ceasului al nouălea al Cezareei Maritime. Eu identific faptul că nu după șase ore, ci după șase zile, Petru se află pe Muntele Schimbării la Față, ceea ce ilustrează de asemenea историята care culminează cu legea duminicală, care este ceasul al nouălea. Perioada de șase zile se aliniază cu периода de șase ore, dar numai ca un fractal al Cezareei la Cezareea. Ceea ce este cu totul deosebit este că acest fenomen al unui fractal al истории в interiorul истории периода de șase ore este exact ceea ce се întâmplă atunci când luăm în considerare сезонul penticostal. Cele șase ore de la moartea lui Hristos până la Cincizecime

constituie un fractal al perioadei de la cruce până în anul 34 d.Hr., când săptămâna sacră s-a încheiat și Evanghelia a mers la neamuri.

„Acum mândria și invidia au închis ușa împotriva luminii. Dacă rapoartele aduse de păstori și de magi ar fi fost primite ca vrednice de crezare, ele i-ar fi așezat pe preoți și pe rabini într-o poziție cu totul de neînviat, dovedind netemeinicia pretenției lor de a fi exponenții adevărului lui Dumnezeu. Acești învățători erudiți nu voiau să se coboare spre a fi instruiți de aceia pe care îi numeau păgâni. Nu se putea, spuneau ei, ca Dumnezeu să-i fi trecut cu vederea pe ei, pentru a comunica cu păstori neștiutori sau cu neamuri necircumcise. Ei s-au hotărât să-și arate disprețul față de rapoartele care îl tulburau pe împăratul Irod și întregul Ierusalim. N-au vrut nici măcar să meargă la Betleem ca să vadă dacă aceste lucruri erau așa. Și i-au făcut pe oameni să privească interesul față de Isus ca pe o agitație fanatică. Aici a început respingerea lui Hristos de către preoți și rabini. Din acest punct, mândria și încăpățânarea lor au crescut până au ajuns o ură statornică împotriva Mântuitorului. În timp ce Dumnezeu deschidea ușa pentru neamuri, conducătorii iudei își închideau singuri ușa.” Hristos, Lumina lumii, 62.

În mijlocul săptămânii sfinte, Hristos a fost răstignit. Trei ani și jumătate mai târziu, Ștefan a fost ucis cu pietre, iar Corneliu a chemat după Petru. La trei ani și jumătate după cruce, timpul de probă pentru Israelul antic s-a încheiat pe deplin. Atunci Ștefan a privit în cer și L-a văzut pe Hristos stând în picioare, ceea ce este simbolul încheierii timpului de probă din Daniel douăsprezece cu unu. Ușa s-a închis pentru Israelul antic și s-a deschis pentru neamuri.

În perioada de la moartea lui Hristos, la ceasul al nouălea, până la moartea lui Ștefan și chemarea lui Petru, la ceasul al nouălea, Corneliu și Ștefan sunt doi martori că cele o mie două sute șaiszeci de zile profetice s-au împlinit. De la ceasul al nouălea al morții până la ceasul al nouălea al morții au fost 1.260 de zile profetice. De la ceasul al nouălea al morții până la ceasul al nouălea al Cincizecimii se identifică un fractal al celor 1.260 de zile, în intervalul a cincizeci și două de zile.

ഫ്രാക്റ്റലായിരുന്ന പന്ത്രക്കൊത്തുകാലം ആ 1,260 ദിവസങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു; ആ ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനം പത്രോസ് പരവചനാത്മകമായി കസേരയിൽ മൂന്നാം മണിക്കൂറിലും ഒൻപതാം മണിക്കൂറിലും ഒരുപോലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ട് കസേരകളും ഒരു പരവചനാത്മക ആറുമണിക്കൂർ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആൽഫയും ഒമഗെയും പരതിനിധീകരിക്കുന്നു. രണ്ട് കസേരകളുടെയും ആ പരവചനാത്മക ആറുമണിക്കൂർ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ, പത്രോസ് ആറു ദിവസം യാത്ര ചെയ്ത് രൂപാന്തരീകരണപര്യവതത്തിലാകുന്നു. ആ പര്യവതം ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ പര്യവസാനിക്കുന്ന മുദ്രയിടലിനെ പരതിനിധീകരിക്കുന്നു; അപ്പോൾ ജയോൻമുഖമായ സഭ സകല പര്യവതങ്ങളുടെയും മീതെ ഉയർത്തപ്പെടുന്നു. ആ ആറു ദിവസങ്ങൾ കസേരയിൽ നിന്ന് കസേരയിലേക്കുള്ള ആറുമണിക്കൂർ കാലഘട്ടത്തെ പരതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവ ആ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിലെ ഒരു ഫ്രാക്റ്റലാണ്; അതുപോലെ

തന്നെയാണ്, അതേ വിശുദ്ധ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പെന്തക്കൊസ്തുകാലം ഒരു ഫ്രാക്റ്റലായിരുന്നതും.

Începutul fractal a fost o împlinire a sărbătorilor de primăvară asociate cu sezonul Cincizecimii. Fractalul de la sfârșit, de la Cezareea lui Filip până la Muntele Schimbării la Față, este de asemenea legat profetic împreună cu săptămâna sfântă. Pe Munte, Tatăl a vorbit, așa cum făcuse la botezul lui Hristos și așa cum avea să facă chiar înainte de cruce. Tatăl a vorbit în chip audibil de trei ori, de la începutul săptămânii sfinte până la cruce. O dată la botez, apoi pe Muntele Schimbării la Față, iar apoi a vorbit în umbra crucii care se apropia.

Crucea este omega celor 1.260 de zile care au început la botezul Său. Botezul și crucea sunt repere specifice de împlinire ale săptămânii sfinte din Daniel nouă, identificând astfel Muntele Schimbării la Față ca parte a săptămânii sfinte. Dacă primul și ultimul sunt repere de împlinire ale profeției săptămânii sfinte, atunci reperul de la mijloc trebuie, prin necesitate profetică, să facă același lucru.

Botezul este primul înger; Muntele Schimbării la Față este al doilea, iar crucea este al treilea. Pe Munte, Dumnezeu i-a identificat pe Moise și pe Ilie ca repere ale bisericii rămășiței. Aplicarea este legată unitar prin simbolul întreit al lui Petru, Iacov și Ioan. Au fost trei ocazii când Isus i-a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan. Prima dată a fost la învierea fiicei lui Iair, a doua oară a fost Schimbarea la Față, iar a treia a fost Ghetsimani. Prima dată, Petru, Iacov și Ioan au fost martori ai unei fecioare de doisprezece ani înviate.

Și s-a întâmplat că, atunci când S-a întors Isus, poporul L-a primit cu bucurie, căci toți Îl așteptau. Și iată că a venit un om, al cărui nume era Iair, și el era fruntaș al sinagogii; și a căzut la picioarele lui Isus și L-a rugat stăruitor să vină în casa lui, căci avea o singură fiică, cam de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Dar, pe când mergea El, mulțimile Îl îmbulzeau. Luca 8:40–42.

Numele Iair înseamnă „cel ce luminează” și „a fi luminos și slăvit”. Dintre cele trei ocazii în care Petru, Iacov și Ioan au fost în mod exclusiv oaspeți ai lui Hristos, aceasta a fost prima, iar Iair îl reprezintă pe primul înger care luminează pământul cu slava sa. Fecioara de doisprezece ani îi reprezintă pe fecioarele care urmează să fie înviate ca cei o sută patruzeci și patru de mii. Hristos a ajuns la casa fiicei fecioare după interacțiunea Sa cu o femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani.

Și o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge și își cheltuisese toată averea pe doctori, fără să poată fi vindecată de vreunul, a venit pe la spate și s-a atins de poala hainei Lui; și îndată scurgerea ei de sânge s-a oprit. Luca 8:43, 44.

Ni bikumenyekana ko ari inkumi y'imyaka cumi n'ibiri, hanyuma mu murongo ukurikira hakongera kumenyekana umugore wari umaze imyaka cumi n'ibiri arwaye kuva amaraso. Uwo mugore yari amaranye icyo kibazo cy'amaraso ubuzima bwose bw'iyi nkumi. Yesu yari agiye kurenga uwo mugore wari urwaye kuva amaraso kugira ngo agere ku mukobwa w'isugi. Uwo mugore ahagarariye ubutumwa bw'umumarayika wa mbere nk'uko buhagarariwe n'ubutumwa bwandikiwe i Lawodikiya. Kristo yari hafi kuzura no kongera guha ubuzima iyo nkumi, kandi uwo

mugore urwaye, umugore w’i Lawodikiya, yari agifite akanya gato ko gukora ku Bumana. Umwana ahagarariye igisekuru cya nyuma, kandi Yesu arimo arenga ku mugore urwaye, Lawodikiya, kugira ngo azure iyo nkumi yo mu minsi y’imperuka. Iyo iyo nkumi izutse, uwo mugore aba yarakize cyangwa yararenganyijwe.

O trăsătură caracteristică a primului înger este frica, iar frica este de două feluri.

Pe când El încă vorbea, a venit unul din casa fruntaşului sinagogii, zicându-i: Fiica ta a murit; nu-L mai tulbura pe Învăţătorul. Dar Isus, când a auzit aceasta, i-a răspuns, zicând: Nu te teme; crede numai, şi ea va fi făcută sănătoasă. Luca 8:49, 50.

Apoi Petru, Iacov şi Ioan intră în odaia unde învierea, simbolizată prin botezul lui Hristos, a reprezentat împuternicirea primului şi celui de-al treilea înger. Muntele Schimbării la Faţă este a doua oară când Petru, Iacov şi Ioan sunt martori. Muntele Schimbării la Faţă este al doilea înger, iar când Hristos i-a luat pe aceiaşi ucenici în Ghetsimani, aceasta a reprezentat pe al treilea înger. La al doilea pas, Muntele Schimbării la Faţă constituie o „dublare”, căci reperul Muntelui este mijlocul celor trei ocazii în care Tatăl a vorbit. Prima a fost la botezul Său, care se aliniază cu învierea fecioarei de doisprezece ani; a doua a fost Muntele, iar a treia a fost chiar înainte de cruce. Cele trei dăţi când Tatăl a vorbit şi cele trei dăţi când cei trei ucenici au mers singuri cu Isus sunt legate între ele prin faptul că al doilea reper din oricare dintre cele două linii este Muntele Schimbării la Faţă.

“Şi, când a intrat în casă, n-a îngăduit nimănui să intre, afară de Petru, Iacov şi Ioan, precum şi de tatăl şi mama copilei. Şi toţi plângeau şi o jeleau; dar El a zis: Nu plângeţi; n-a murit, ci doarme. Şi ei îl luau în râs, ştiind că murise. Dar El i-a scos pe toţi afară, a apucat-o de mână şi a strigat, zicând: Copilă, scoală-te. Şi duhul ei s-a întors din nou şi ea s-a ridicat îndată; iar El a poruncit să i se dea să mănânce. Şi părinţii ei au rămas uimiţi; dar El le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate.” Luca 8:51–56.

Petru, Iacov şi Ioan sunt martori ai primului înger la învierea fecioarei, care adormise, aşa cum fusese şi Lazăr. Când s-a trezit, ea s-a ridicat îndată şi i s-a dat hrană. Când Ilie şi Moise sunt înviaţi în Apocalipsa unsprezece, ei se ridică imediat, iar apoi Duhul Sfânt este revărsat fără măsură, reprezentând hrana fecioarei. Muntele Schimbării la Faţă a fost la şase zile după Cezareea lui Filip, cu excepţia relatării lui Luca.

I po približno osam dana nakon ovih riječi, uze Petra, Ivana i Jakova te uzađe na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled njegova lica promijenio se, a haljina mu postade bijela i blistava. I gle, razgovarahu s njim dva čovjeka, koji bijahu Mojsije i Ilija. Luka 9:28–30.

Mato na Marko bose bavuga mu buryo budasubirwaho bati “nyuma y’iminsi itandatu,” naho Luka akavuga ati “nk’aho hashize” iminsi umunani. Abanditsi ba Bibiliya bakoresheje uburyo bubiri bwo kubara igihe: bumwe bwitwaga uburimo, ubundi bukitwa ubuvanamo. Ubwa mbere ubibonye, bishobora kugaragara nk’aho ari ukwivuguruza, ariko kuba Luka yaravuze ati “nk’aho hashize” bigaragaza ko yavugaga akurikije uburyo bw’uburimo; kandi igihe Mato na Marko bavuga bati “nyuma y’iminsi itandatu,” baba bagaragaza ko babaraga iminsi yuzuye, batabariyemo umunsi watangije cya gihe cy’iminsi umunani, cyangwa umunsi washoje icyo gihe cy’iminsi umunani.

Iryo tandukaniro ritanga ibimenyetso bibiri by'imibare by'icyo gihe kimwe: kimwe ni umubare umunani, ikindi na cyo ni iminsi itandatu.

Ceea ce se stabilește prin cele două mărturii ale perioadei de șase sau opt zile de la Cezareea lui Filip și de pe Muntele Schimbării la Față este că, în perioada în care Hristos îi pecetluiește pe cei o sută patruzeci și patru de mii, numărul opt îi reprezintă pe cele opt suflete din corabia lui Noe, iar șasele reprezintă a șasea biserică, Filadelfia, care este rânduită să fie biserica ce este a opta, adică din cele șapte. Ei sunt transformați în a opta la glorificarea lui Moise, Ilie și Hristos. Glorificarea de pe munte este, de asemenea, prefigurată de glorificarea de pe munte din istoria lui Moise.

Când Moise a urcat pe munte, a luat cu el șaptezeci de bătrâni și pe Iosua.

Atunci s-au suit Moise, Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel. Și L-au văzut pe Dumnezeu lui Israel; și sub picioarele Lui era ca o lucrare de lespezi de safir și ca însuși cerul în limpezimea lui. Dar asupra frunțașilor copiilor lui Israel nu Și-a întins mâna; ei L-au văzut pe Dumnezeu și au mâncat și au băut. Și Domnul i-a zis lui Moise: „Suie-te la Mine pe munte și rămâi acolo; și îți voi da table de piatră, legea și poruncile pe care le-am scris, ca să-i înveți.”

Și Moise s-a sculat, împreună cu slujitorul său Iosua; și Moise s-a suit pe muntele lui Dumnezeu. Și a zis bătrânilor: „Rămâneți aici pentru noi, până ne vom întoarce la voi; și iată, Aaron și Hur sunt cu voi: dacă cineva are vreo pricină de judecat, să vină la ei.”

Iar Moisei urcă pe munte, și un nor acoperi muntele. Și slava Domnului rămase peste muntele Sinai, iar norul îl acoperi șase zile; și în ziua a șaptea l-a chemat pe Moisei din mijlocul norului. Și înfățișarea slavei Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui, în ochii copiilor lui Israel. Și Moisei intră în mijlocul norului și se sui pe munte; iar Moisei a fost pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Exodul 24:9–18.

Mesajul primului înger a fost învierea fiicei lui Iair, corespunzând botezului lui Hristos. Apoi, șase zile mai târziu, a urmat Muntele Schimbării la Față, care este al doilea înger, ce a condus la cruce, care este al treilea înger. Ca al doilea înger, Muntele are o dublă mărturie, în aceea că vorbirea Tatălui la Munte se leagă de o a doua linie a celor trei. Cele trei ocazii în care Petru, Iacov și Ioan au fost oaspeți exclusivi ai lui Hristos și cele trei ocazii în care a vorbit Tatăl identifică amândouă a doua manifestare a glasului Tatălui, iar a doua oară când Isus i-a luat cu Sine pe Petru, Iacov și Ioan a fost la Muntele Schimbării la Față. Al doilea semn de hotar al Muntelui are o dublă mărturie a glasului Tatălui și a celor trei ucenici, căci al doilea mesaj identifică întotdeauna o „dublare.”

Perioada de șase ore dintre jertfa de seară și cea de dimineață, care este reprezentată de cele șase zile din Evangheliile după Matei și Marcu, de la Cezareea lui Filip până la Munte, este reprezentată de cele șase zile ale lui Moise, până când este chemat în nor în ziua a șaptea.

ପଞ୍ଚକୃତ୍ତି ଦ୍ଵିତୀୟା ଦୂତଞ୍ଜକ ବିଳମ୍ବ କାଳରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେପରି ମୋକ୍ଷ ସତ୍ତ୍ଵର ଜଣ ପରାଟୀନଞ୍ଜକୁ ନିରୁଦ୍ଦଶେ ଦଲେଥାନତି ଯେ ସେ ଫରେ ଆସିବା ପରମ୍ଭନତ “ଅପକ୍ଷା କରନ୍ତୁ”। ପଞ୍ଚକୃତ୍ତିର ପରଥମ ଛଅ ଦିନ ପୃଥକ୍ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସମଗ୍ର ୪୭ ଦିନର ଅଂଶ ଗଠନ କରେ। ଏହି ଛଅ ଦିନ ଏକ ଏମିତି ଅବଧି, ଯାହା ତୃତୀୟ ପରାକ୍ଷାକୁ ନଲେୟାଏ, ଯାହାକୁ ଚାଳିଶ ଦିନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି। ଏହି ୪୭ ଦିନ ମନ୍ଦିରକୁ

ପ୍ରତୀକାକୃତ କରଣେ; ଛଠ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପନେତକେଷ୍ଟ ପରମ୍ପରାନ୍ତର ଛଅ ଘଣ୍ଟା, ତାଙ୍କର କରୁଣାରୋପଣରୁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରମ୍ପରାନ୍ତର ଛଅ ଘଣ୍ଟା, କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରମ୍ପରାନ୍ତର ଛଅ ଘଣ୍ଟା, ଏବଂ ଉପରକୋଠାରୁ ପିତରଙ୍କ ଠାରୁ ମନୁଦିର ପରମ୍ପରାନ୍ତର ଛଅ ଘଣ୍ଟା। ମୋଶେ କୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ମନୁଦିରକୁ କିପରି ଉଠାଇବାକୁ ହେବ ସବେ ବିଷୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଉଛନ୍ତି। ଯଦ୍ୟପି ବାଇବେଲ କହେ ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଣିଷ ଲକ୍ଷ୍ମରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନାହାନ୍ତି, ତଥାପି ପୁରାତନମାନେ “ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମରଙ୍କୁ ଦର୍ଶିଥିଲେ।” ପରବତର ମୋଶେ ଓ ପୁରାତନମାନଙ୍କ ସହିତ ଲକ୍ଷ୍ମରଙ୍କ ମହିମାପୂର୍ବକାଣ, ରୂପାନ୍ତରଣ ପରବତର ଘଟିଥିବା ମହିମାପୂର୍ବକାଣର ପୂର୍ବକାଣ ଥିଲା। ଉଭୟର ଛଅ-ଦିନିଆ ଅବଧି ରହିଛି। ମୋଶେଙ୍କ ପୂର୍ବକୃତର ଦୃଷ୍ଟିମାନ ଦୃତଙ୍କ ବିଲମ୍ବ କାଳ ଏବଂ ମନୁଦିରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଛଅଗାଳିଶ ଦିନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ସବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଗାଳିଶ ଦିନ, ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରଣେ।

Peter a fost la Cezareea lui Filip la ceasul al treilea, pe drumul său spre Cezareea Maritima la ceasul al nouălea, iar în șase până la opt zile este pe Munte, zăbovind împreună cu cei șaptezeci de bătrâni ai lui Moise când vede o vedenie a Domnului slăvit, întocmai cum a văzut și Daniel în capitolul zece. Daniel L-a văzut pe Domnul față către față, la fel ca Ghedeon și cei șaptezeci de bătrâni. Muntele Schimbării la Față este locul unde mișcarea laodiceană a celor o sută patruzeci și patru de mii este transformată în mișcarea filadelfiană a celor o sută patruzeci și patru de mii. Ei devin a opta biserică, care este a șasea biserică; astfel, vedem șase zile și opt zile.

Шест сати од распећа до Његове смрти, шест сати Педесетнице, шест сати од Цезареје до Цезареје, шест дана до Горе преображења и шест Мојсијевих дана који су водили до четрдесет дана — све је то иста линија. Између Цезареје Филипове, која је Панијум, и недељног закона, сто четрдесет и четири хиљаде бивају запечаћени. То запечаћење изазива поделу.

Și eu, Daniel, singur am văzut vedenia; iar bărbații care erau cu mine n-au văzut vedenia; însă un mare cutremur a căzut peste ei, așa încât au fugit să se ascundă. Daniel 10:7.

Moise s-a despărțit de bătrâni când a spus: „Rămâneți aici pentru noi, până ne vom întoarce la voi.” Moise s-a despărțit de cei șaptezeci în timpul așteptării, iar șaptezeci de săptămâni reprezintă timp de probă pentru poporul fostului legământ. Când s-a încheiat a șaptesprezecea săptămână, iar acea a șaptezecia săptămână a fost săptămâna sfântă în care Hristos a întărit legământul cu mulți, atunci Hristos S-a despărțit pe deplin de poporul fostului legământ. Perioada în care poporul fostului legământ putea să-și rezolve problema scurgerii de sânge, care pentru ei însemna credința că erau mântuiți prin sângele lui Avraam, se încheiase, iar fecioara de doisprezece ani a fost înviată ca să slujească. Odată ce timpul de așteptare a început, Moise a primit legea legământului și instrucțiunile pentru ridicarea templului.

Când Petru, Iacov și Ioan se aflau pe Munte, pecetluirea poporului lui Dumnezeu și ridicarea lui ulterioară ca steag îi reprezintă pe acei oameni ai legământului drept templul celor o sută patruzeci și patru de mii. Lucrătorii din ceasul al unsprezecelea sunt apoi adăugați aceluia templu.

Așa zice Domnul: Păziți judecata și faceți dreptate; căci mântuirea Mea este aproape să vină, și neprihănirea Mea să se descopere. Ferice de omul care face aceasta și de fiul omului care se ține tare de ea; care păzește Sabatul ca să nu-l pângărească și își păzește mâna de la a face

vreun rău. Fiul străinului, care s-a alipit de Domnul, să nu zică: „Domnul m-a despărțit cu totul de poporul Său”; și famenul să nu zică: „Iată, eu sunt un copac uscat.” Căci așa zice Domnul despre famenii care păzesc Sabatele Mele, aleg lucrurile care Îmi sunt plăcute și se țin tare de legământul Meu: le voi da în casa Mea și între zidurile Mele un loc și un nume mai bun decât fii și fiice; le voi da un nume veșnic, care nu va fi stârpit. Și pe fiii străinului, care se alipesc de Domnul ca să-I slujească și să iubească Numele Domnului, ca să fie slujitorii Lui, pe toți cei ce păzesc Sabatul ca să nu-l pângărească și se țin tare de legământul Meu, îi voi aduce și pe ei la muntele Meu cel sfânt și îi voi umple de bucurie în casa Mea de rugăciune; arderile lor de tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu; căci casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele.

A Domnul Dumnezeu, care îi adună pe cei risipiți ai lui Israel: „Tot voi mai aduna la el și pe alții, pe lângă cei deja adunați la el.” Isaia 56:1–8.

Petru, Iacov și Ioan, precum și Moise, reprezintă „surghiuniții lui Israel”, care sunt izgoniți de frații lor care i-au urât.

Așa zice Domnul: Cerul este tronul Meu, iar pământul este așternutul picioarelor Mele; unde este casa pe care Mi-o zidiți? și unde este locul odihnei Mele?

Căci toate aceste lucruri mâna Mea le-a făcut și toate acestea au fost, zice Domnul; dar spre omul acesta voi privi: spre cel sărac și cu duhul zdrobit și care tremură la cuvântul Meu. Cel ce înjunghie un bou este ca și cum ar ucide un om; cel ce jertfește un miel, ca și cum ar tăia gâtul unui câine; cel ce aduce o jertfă de mâncare, ca și cum ar aduce sânge de porc; cel ce arde tămâie, ca și cum ar binecuvânta un idol. Da, ei și-au ales căile lor proprii și sufletul lor își găsește plăcerea în urâciunile lor. Și Eu le voi alege nenorocirile și voi aduce peste ei lucrurile de care se tem; pentru că, atunci când am chemat, nimeni n-a răspuns; când am vorbit, n-au ascultat; ei au făcut ce este rău înaintea ochilor Mei și au ales ceea ce nu Mi-a plăcut.

Ascultați cuvântul Domnului, voi care tremurați la cuvântul Lui; Frații voștri care v-au urât, care v-au izgonit din pricina Numelui Meu, au zis: „Să fie slăvit Domnul!” Dar El Se va arăta spre bucuria voastră, iar ei vor fi dați de rușine. Isaia 66:1–5.

“Bucurie” apare de numeroase ori și în numeroase feluri în Scripturi, la fel ca și cuvântul „rușinat”. În contextul mesajului lui Petru din cartea lui Ioel, rușinea în opoziție cu bucuria constituie un paralelism, asemenea celor înțelepți și celor neînțelepți sau grâului și neghinei. Rușinea și bucuria reprezintă, în contextul lui Ioel, pe cei care au untdelemnul, sau mesajul ploii târzii, în contrast cu cei care nu-l au. Numai atunci când vezi acest detaliu poți ajunge la sensul mai profund al cuvintelor: „Frații voștri care vă urau, care vă izgoneau din pricina Numelui Meu.” Acei frați sunt aceia care, în Spalding and Magan, paginile unu și doi, sunt „advenștii nominali, asemenea lui Iuda”, care „ne vor trăda catolicilor”, „căci ne urau din pricina Sabatului, fiindcă nu-l puteau combate.” Frații voștri care vă urăsc vă izgonesc din pricina mesajului Sabatului țării, Moise de șapte ori, care nu poate fi combătut. Ideea aici este că sunteți izgoniți din pricina unei dispute doctrinare, a unei dezbateri, cum o numește Isaia, iar dezbaterea doctrinară este mesajul ploii târzii.

Йоил нарича тази вест „ново вино“, и ако имате тази вест, имате радост. Ако я нямате, се събуждате, както пияниците в Йоил, и откривате, че новото вино е отсечено от устата ви. В този момент в пророчески смисъл сте „посрамени“. Класата, която има маслото, има радост, а класата, която няма масло, е посрамена. Маслото е също и ново вино и е свързано с радост. Ето защо Исаия казва: „Чуйте словото Господне.“ Едната класа избира да слуша, а другата не се вслушва в звука на тръбата. Исаия конкретно посочва класата, която слуша, когато заявява: „вие, които треперите от словото Му.“ Господ събира онези, които са били изхвърлени поради вестта, дошла на 11 септември, а при неделния закон Той събира скопците на Исаия, които са представени като сухи дървета. Ако се хванат за завета, те вече няма да бъдат отделени от Божията свята планина.

Un famen sau un copac uscat reprezintă moartea. Un famen nu poate da naștere la urmași, iar un copac uscat nu are viață. Făgăduința este că, dacă acei neamuri, sau lucrători din ceasul al unsprezecelea, vor primi legământul reprezentat de Sabat, vor avea fii și fiice. Mai întâi El îi adună pe izgoniții lui Israel, apoi îi înalță pe acei izgoniți ca un steag și apoi își adună cealaltă turmă. Prima și a doua adunare reprezintă perioada de la 11 septembrie până la legea duminicală, când Duhul Sfânt stropește, precum și perioada de la legea duminicală până când Mihail Se ridică și ploaia târzie este revărsată fără măsură. În ambele perioade, ploaia târzie este un mesaj care, dacă îl ai, aduce bucurie, iar dacă nu îl ai, aduce rușine.

Cartea lui Matei este împărțită în trei linii, care îi reprezintă pe cei trei îngeri din Apocalipsa paisprezece. Fiecare dintre cele trei linii conține, de asemenea, fractali ai celor trei îngeri. A doua linie, de la capitolul unsprezece până la capitolul douăzeci și doi, este linia de centru, căci ea este al doilea înger, care este așezat între primul și al treilea înger. Cartea lui Matei este ea însăși o linie de centru, atunci când luăm în considerare capitolele unsprezece până la douăzeci și doi în contextul capitolelor legământului din Geneza și Apocalipsa.

Centrul celor douăsprezece capitole ale legământului este al lui Matei, iar linia centrală a celor trei linii ale lui Matei se găsește în aceleași douăsprezece capitole. Centrul acelor douăsprezece capitole este sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Acest punct central este reprezentat de trei versete, care se aliniază cu cele trei versete centrale ale celor douăsprezece capitole ale legământului din Geneza și Apocalipsa.

Peter este punctul central al punctului central al punctului central și îi reprezintă pe prima și pe ultima mireasă creștină. Aceasta este semnătura lui Alpha și Omega. Palmoni Și-a pus, de asemenea, semnătura asupra schimbării numelui lui Peter, atunci când a alcătuit enigma numelui lui Peter în limba engleză. Isus i-a vorbit lui Peter în ebraică, iar convorbirea a fost consemnată în greacă și apoi redată în engleză. În engleză, Palmoni l-a numit pe Peter folosind a 16-a literă a alfabetului englez, urmată de a 5-a literă, urmată de a 20-a, urmată de a 5-a, urmată de a 18-a, știind pe deplin că El, în calitate de Palmoni, a creat numele care avea să treacă din ebraică, în greacă, apoi în engleză. El a rânduit, de asemenea, ca numele englez să îngăduie o enigmă a înmulțirii acelor cinci litere în ordine pentru a ajunge la numărul o sută patruzeci și patru de mii. Palmoni, care este și Cel dintâi și Cel de pe urmă, a rânduit ca prima dintre acele cinci litere engleze și ultima dintre cele cinci litere engleze care alcătuiesc numele Peter să fie a 16-a și a 18-a

literă, căci numele Peter trebuia să apară în Matei 16:18.

Cu toate acestea despre Petru, mai trebuie să abordăm și „raportul de aur”. Raportul de aur este reprezentat de Matei 16:18, căci raportul este 1,618. Raportul de aur este asociat cu fractalii naturii, iar atunci când Palmoni îl situează pe Petru în Matei 16:18, Palmoni identifică faptul că cheia profetică așezată pe umărul lui Eliakim în Isaia 22:22 și cheile profetice date lui Petru și Bisericii în acel pasaj includ fractali profetici.

De la Cezareea lui Filip, la ceasul al treilea, până la Cezareea Maritima, la ceasul al nouălea, reprezintă un fractal al intervalului de la ceasul al treilea, când Hristos a fost răstignit, până la ceasul al nouălea al trimiterii lui Corneliu după Petru. Sezonul penticostal, de la ceasul al treilea al răstignirii până la Petru în templu, la Cincizecime, la ceasul al nouălea, este un fractal al celor 1.260 de zile de la cruce până la Corneliu. Cele trei dați când a vorbit Tatăl sunt un fractal al celor trei îngeri, după cum și cele trei dați când Isus i-a luat numai pe Petru, Iacov și Ioan. Informația profetică ce este codificată în versetele în care Petru îi ilustrează pe cei o sută patruzeci și patru de mii este la fel de profundă ca orice adevăr care a existat vreodată, și totuși încă nu l-am așezat pe Petru la Panium, în Daniel unsprezece.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Petru, apostol al lui Isus Hristos, către străinii împărăția prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia, aleși după preștiința lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea Duhului, spre ascultare și stropirea cu sângele lui Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite. Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou la o nădejde vie, prin învierea lui Isus Hristos dintre cei morți, la o moștenire nestricăcioasă, neîntinată și care nu se veștejește, păstrată în ceruri pentru voi, care sunteți păziți prin puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremea de apoi.

În aceasta vă bucurați nespun, măcar că acum, pentru puțină vreme, dacă trebuie, sunteți întristați prin felurite încercări; pentru ca încercarea credinței voastre, mult mai scumpă decât aurul care piere, și totuși este încercat prin foc, să fie găsită spre laudă, cinste și slavă la arătarea lui Isus Hristos; pe care, fără să-L fi văzut, Îl iubiți; în care, deși acum nu-L vedeți, totuși, crezând, vă bucurați cu o bucurie negrăită și plină de slavă, primind sfârșitul credinței voastre, adică mântuirea sufletelor voastre.

Despre această mântuire au cercetat și au căutat cu stăruință prorocii, care au prorocit despre harul care avea să vină la voi. Ei cercetau spre a afla ce vreme sau ce fel de vreme arăta Duhul lui Hristos, care era în ei, când mărturisirea mai dinainte despre suferințele lui Hristos și despre slava care avea să urmeze după ele. Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru noi slujeau aceste lucruri, care acum v-au fost vestite de cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer, lucruri în care îngerii doresc să privească.

De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și nădăjduiți până la capăt în harul care vă va fi adus la descoperirea lui Isus Hristos; ca niște copii ascultători, neîntocmindu-vă după poftele de mai înainte, din vremea neștiinței voastre; ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt,

tot astfel fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră; pentru că este scris: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.”

Și, dacă chemați ca Tată pe Cel care judecă fără părtinire, după fapta fiecăruia, petreceți în frică vremea pribegiei voastre aici; căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul vostru de viețuire deșartă, moștenit prin tradiție de la părinții voștri, ci cu sângele prețios al lui Hristos, ca al unui miel fără cusur și fără pată; El a fost, într-adevăr, rânduit mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost arătat în aceste vremuri de pe urmă pentru voi, care prin El credeți în Dumnezeu, care L-a înviat din morți și I-a dat slavă, pentru ca credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu. Fiindcă v-ați curățit sufletele prin ascultarea de adevăr, prin Duhul, spre o dragoste frățească nefățarnică, iubiți-vă cu înfocare unii pe alții, dintr-o inimă curată: fiind născuți din nou, nu dintr-o sămânță pieritoare, ci dintr-una nepieritoare, prin cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și rămâne în veac. Căci orice făptură este ca iarba și toată slava omului, ca floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea ei cade, dar cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este cuvântul care v-a fost vestit prin Evanghelie. 1 Petru 1:1–25.